— FOTBAL —

Jocurile Adidas în Franţa

de FREDO GAREL, antrenor secund la Stade Rennais

De mulţi ani, **JOCURILE ADIDAS**, se bucură de o mare popularitate în rîndurile tineretului sportiv francez şi ale iubitorilor fotbalului din Franţa. În prezent, participă la aceste jocuri circa 50 000 de tineri jongleri ai balonului rotund care se întrec în concursuri regionale pentru cinstea de a ajunge în finală. Anul acesta finala Jocurilor Adidas s-a desfăşurat la Nisa şi a fost cîştigată de **LEON DESMENEZ** în vîrstă de 14 ani.

Regula acestor jocuri este foarte simplă. **Să menţii mingea în aer cît mai mult, fără ca ea să atingă pămîntul, cu ajutorul picioarelor şi al capului, eventual şi cu al umerilor şi genunchilor.** Fiecare contact al jucătorului cu balonul înseamnă o atingere de minge şi se numără. Bineînţeles **jucătorul care va reuşi cel mai mare număr de atingeri de minge va cîştiga concursul.**

Asemenea întreceri, indiferent de denumirea lor ajută prin repetarea, adresa şi precizia gesturilor la formarea viitorului fotbalist.

La început, reuşitele nu au fost prea mari. Numărul de lovituri a crescut însă foarte repede, de la cîteva sute la cîteva mii, încît la concursurile din Franţa au fost obţinute în acest an peste 4 000 de lovituri consecutive.

Este interesant de cunoscut că după aceste Jocuri Adidas, **concursuri rezervate celor mai tineri fotbalişti,** urmează **CONCURSURILE TINERILOR FOTBALIŞTI** care devin mai complicate şi mai utile viitorului fotbalist de performanţă. Prin aceste două concursuri reuşim să menţinem în mod constant interesul copiilor pentru fotbal de la vîrsta de 7—8 ani pînă la senioratul în fotbal şi să recoltăm mari jucători care se formează atît de anevoios din mii şi mii de jucători de rînd.

De altfel nume foarte mari ale unor tricolori francezi ca **KOPA, BONIFACI, HERBET, LECH, CHIESA** şi alţii au trecut prin filtrul acestor concursuri.

CONSFĂTUIREA DE ASTĂZI A ARBITRILOR

Se introduc „cartonaşele"?

După cum am anunţat, azi dimineaţă are loc o consfătuire a arbitrilor de divizia A, în cadrul căreia vor fi analizate principalele aspecte desprinse din activitatea de arbitraj, în cele 8 etape de campionat de pînă acum.

Cu prilejul acestei consfătuiri, se va lua o hotărîre definitivă — se pare afirmativă — în problema „CARTONAŞELOR", GALBENE ŞI ROŞII, PE CARE URMEAZĂ SĂ LE FOLOSEASCĂ ARBITRII PENTRU A SEMNALA AVERTIZAREA SAU ELIMINAREA DE PE TEREN A UNUI JUCĂTOR. În felul acesta, s-ar elimina orice confuzii, în teren şi în tribune, legate de *prevenirea* sau *avertizarea* unui jucător, ceea ce a creat, pînă acum, situaţii echivoce.

De asemenea, este probabil că se va lua în discuţie şi problema delegărilor, în sensul ca acestea să se facă PRIN TRAGERE LA SORŢI.

„DOMNUL DOCTOR"

Subapreciindu-şi adversarul, mai ales după ce Adam a deschis scorul, Universitatea Cluj s-o pomenit egalată în meciul cu cealaltă divizionară A din acest oraş, C.F.R., iar în final a şi pierdut această întîlnire, pe care o considerase, probabil, „fără probleme".

În loc să caute explicaţiile rezultatului, fie în slăbiciunile unora dintre jucătorii de la Universitatea, fie în ambiţia cu care au jucat cei de la C.F.R., unul din membrii secţiei de fotbal a clubului Universitatea, DOCTORUL Mircea Ionete, a intrat în cabina arbitrului, Şt. Birdescu, permiţîndu-şi să-i aducă acestuia, în prezenţa observatorului federal, Iancu Ceaureanu, acuzaţii de... NECINSTE!

Nu mai discutăm despre acuzaţia în sine, vădit nefondată, după un meci în care conducătorul jocului a primit din partea cronicarului nostru 5 stele, din partea trimisului revistei „Fotbal" nota 10, iar în raportul observatorului federal fusese notat cu 9.

Dar despre educaţia „domnului doctor", s-ar putea discuta mai mult. Şi primii care ar trebui să facă acest lucru, ar fi conducerea secţiei de fotbal a clubului Universitatea Cluj.

Happel: *Nu mă supăr niciodată pe jucătorii mei*

HAPPEL ŞI ETICA ANTRENORULUI

La sosirea pe aeroportul din Arad, antrenorul Feijenoord-ului, Happel, răspundea la una din întrebările noastre spunînd: **„Nu mă supăr niciodată pe jucătorii mei".** Această mărturie onorantă venea după ce Feijenoord făcuse doar 1—1 cu U.T.A., la Rotterdam. Revenim asupra afirmaţiei, poate banală pentru unii, deoarece ea conţine un sîmbure de etică profesională, care merită scos la lumină. Este vorba de atitudinea de principiu a antrenorului faţă de jucători, de **curajul omului responsabil care după un eşec sportiv nu-şi face paratrăznet din fotbaliştii săi, nu se disculpă, ascunzîndu-se după un parapet de acuzaţii, ridicat în dauna altora.**

Mă gîndesc cum ar fi procedat unii antrenori de la noi, dacă răspundeau de faima unei campioane intercontinentale, în cazul cînd o echipă, puţin cunoscută pînă de curînd, ca U.T.A., ar fi eliminat-o din primul tur. Nu dăm nume, ca să nu obosim stimatul lector. Nu dăm nume, dar vom aminti acele formulări lansate parcă de un umorist şi devenite clişee, mînuite ca nişte grenade de către unii în momente strategice: **„Ei** (spune impricinatul, îndreptîndu-şi arătătorul spre jucători) **nu mi-au respectat sarcinile de joc". „Ei** (spune impricinatul, ridicînd tonul) **nu s-au concentrat în fazele de finalizare".** „Ei (spune impricinatul, împrumutînd ceva din recuzita actorului de tragedie) **s-au împăunat după ultima victorie şi fumurile astea ne-au adus nenorocirea".**

Unii antrenori cheltuiesc multă ingeniozitate defensivă, invitînd ziarişti la şedinţa de pregătire a jocurilor, unde enunţă nişte formule comode, plate, dar corecte în aparenţă, ca să aibă apoi de ce se prevala: **„le-am spus, am martori, însă n-au făcut aşa!" Dar şi ei şi cei ce asistă şi comentează ulterior nu ţin cont de faptul că enunţarea, oricît de explicită, a unei idei tactice nu are nici o valoare, dacă la antrenamente n-a fost incorporată în cele mai adecvate exerciţii, repetate pînă la transformarea în stereotip, în reflex.** Motivaţia: „sportivii n-au respectat sarcinile tactice" **este o veche invenţie a unora dintre antrenorii de la noi pe care n-am mai auzit-o şi citit-o prin alte părţi.** În realitate, atunci cînd inadvertenţa aceasta apare, **ea se datoreşte faptului că sportivul nu poate să efectueze ceea ce i s-a cerut verbal, fiindcă nu a** fost pregătit în concordanţă, iar nu pentru că, vezi doamne, n-ar vrea, sau ar uita pe drumul de la vestiare pînă la teren. Ar fi timpul să fie discreditate toate aceste ticuri verbale, ar fi timpul ca diriguitorii cluburilor să se arate imuni, fiindcă ele nu sînt împrumutate decît pentru a masca incapacitatea profesională. Marii antrenori nu-şi blamează jucătorii. Ba, am observat că în situaţiile cînd ar avea să le impute evidenţe, **au nobila tărie să afirme public, în primul rînd, propria lor responsabilitate. Desigur, n-am vrea să se înţeleagă că propunem să se scrie deasupra capului** fiecărui sportiv: **Noli me tangere. Ei comit uneori greşeli foarte grave, necesitînd o cauterizare profundă.** Vrem, în schimb, să incriminăm numai pe cei ce utilizează jetul acesta de critici ieftine, referitoare, chipurile, la chestiuni de strictă specialitate, inventate, în realitate, în subsolul unei profesionalităţi precare. Oferind, în contrast, exemplul unui antrenor reputat, care rămîne un gentleman vizavi de jucători, chiar şi într-unul din cele mai triste momente ale carierei sale.

Romulus BALABAN

NUNWEILLER III TRANSFERAT LA DINAMO BUCUREŞTI

Federaţia română de fotbal a întocmit în cursul zilei de ieri formele de transferare a jucătorului **Nunweiller III** — care anul trecut a activat la Fenerbahce — de la clubul din Istanbul la Dinamo Bucureşti. Astfel, Nunweiller III are imediat drept de joc la Dinamo.

Clubul F. C. Argeş din nou în plasa propriilor slăbiciuni

Dobrin — din nou în discuţie! De joia trecută, de cînd antrenorul său, Titus Ozon, l-a trimis acasă de la Tirgu Jiu, unde formaţia piteşteană susţinuse un joc de verificare înaintea partidei oficiale, cu Jiul.

Dar, iată cum s-au petrecut lucrurile (îndeplinind astfel dorinţa a numeroşi iubitori ai fotbalului care ne-au solicitat amănunte) după cele declarate de antrenorul Ozon: **„Aşa cum se ştie, F.C. Argeş a evoluat săptămîna trecută la Tg. Jiu, în compania echipei locale C.I.L. La un moment dat, în timpul partidei, văzînd că Dobrin ia jocul în zeflemea, i-am recomandat, de pe margine, mai multă seriozitate şi contribuţie la jocul echipei. Drept răspuns la îndemnul meu, Dobrin mi-a strigat să-l las în pace şi a jucat tot cum a vrut el.**

Împreună cu colegul meu, antrenorul Dima, am analizat comportarea jucătorului nostru în seara aceleiaşi zile, cu participarea întregii echipe. Nefiind la prima abatere, i-am atras atenţia lui Dobrin să mediteze serios asupra lipsurilor sale de ordin educativ, deoarece, altfel, el nu se va mai putea încadra în echipă. Înfatuat peste măsură şi sfidind pe toţi cei de faţă, antrenori şi coechipieri, Dobrin a spus, în replică, că fără aportul lui, F. C. Argeş va retrograda sigur în divizia B".

Faptele relatate de antrenorul principal al echipei (la Tg. Jiu, lui Dobrin i s-a spus să se întoarcă la Piteşti dar el s-a apucat de chefuri şi a mai rămas o zi în acest oraş) ne-au fost confirmate şi de tov. **Puiu Rapaport**, vicepreşedinte al clubului F. C. Argeş. Peste cîteva zile, Dobrin şi-a recunoscut greşeala cu prilejul unei şedinţe desfăşurate marţi la Piteşti, în prezenţa Consiliului de conducere a clubului.

Jucătorul Dobrin nu se află la primul act de acest fel. Peste greşelile lui s-a trecut întotdeauna, invocîndu-se talentul şi tinereţea. Dobrin are azi 23 de ani şi 5 ani de activitate internă şi internaţională, însă din păcate progresul lui în ceea ce priveşte formarea personală ca cetăţean şi sportiv fruntaş, întîrzie situaţia care a impietat şi asupra dezvoltării progresive a măiestriei lui.

În jurul lui Dobrin a început **să se formeze o atmosferă periculoasă de „mit".** În mod greşit foarte mulţi pasionaţi sinceri ai fotbalului, în special piteşteni, identifică echipa F. C. Argeş cu Dobrin şi de aceea Dobrin îşi permite să desconsidere colegii de club, antrenorii şi chiar pe conducătorii echipei, suprapunîndu-se întregii echipe în mod jignitor. În asemenea condiţii nu-i deloc o vorbă goală faptul că **munca educativă şi spiritul de răspundere la clubul F. C. Argeş sînt ca şi inexistente.** Dovadă că după acest incident **conducerea echipei F. C. Argeş nu a luat măsuri ci a cerut F. R. Fotbal să-l sancţioneze pe Dobrin cu scoaterea din lotul reprezentativ,** sustrăgîndu-se astfel — din ce motive oare? — de la răspunderea cu care această conducere este investită. Tentativa F.C. Argeş de a scoate castanele din foc cu mîinile celor de la F. R. Fotbal nu a reuşit. Forul superior al fotbalului nostru a respins cererea, deoarece abaterea jucătorului se produsese în cadrul clubului şi a solicitat să se comunice măsurile luate de conducerea lui F. C. Argeş, pentru ca ulterior să se pronunţe în funcţie de responsabilităţile lui.

Desigur că această problemă este neplăcută acum, în preajma meciului cu echipa Ţării Galilor, şi devine foarte dificilă pentru F.R.F. şi antrenorii echipei naţionale, dintre care unul, Titus Ozon, este antrenor şi la F. C. Argeş.

Este de luat în consideraţie faptul că Dobrin şi-a recunoscut vinovăţia, dar aceasta nu înseamnă că F. C. Argeş nu trebuie să-şi expună punctul de vedere în şedinţa pe care o ţine mîine seară şi să instaureze în mod hotărît o atmosferă de deplină răspundere la toate eşaloanele clubului.

I. MITROFAN

CE NU MERGE?

În fiecare an, pe timpul acesta, echipele noastre de club, chemate să ne reprezinte în cupele europene ne provoacă — de regulă — amărăciune. La ceasul toamnei, cînd se numără bobocii, stăm şi noi şi socotim tururile pe care formaţiile noastre încearcă să le depăşească în competiţiile mai sus amintite.

Treabă uşoară. Cu mici excepţii — abia de ajungem cu numărătoarea la turul II...

Iată, de pildă, Dinamo Bucureşti, care-i administrează, acasă, lui P.A.O.K. o porţie de cinci goluri, nu mai e în stare să înscrie nici unul, în deplasare la Salonic şi nici la Liverpool; U.T.A., magnifică în faţa campioanei intercontinentale, e învinsă net la Belgrad; Steaua a primit cele mai multe goluri în Olanda...

Şi iar socotim: ce nu merge? **„Nu stăm bine cu tehnica!"** — descoperă cineva... America. **„Sîntem în defect la capitolul tactică"** — opinează altcineva. **„Stăm rău** (iarăşi?) **cu moralul"** — vine o altă părere.

Fără îndoială, în toate acestea există puţin adevăr, căci nimeni nu poate să afirme că în materie de tehnică fotbaliştii noştri au atins perfecţiunea, că în complicatele probleme de tactică s-au produs rezolvări de substanţă, că, în sfîrşit, în ceea ce priveşte latura psihologică în procesul de pregătire a echipelor noastre lucrurile sînt puse la punct.

Şi tot socotind, ne întrebăm: nu cu tehnica pe care o posedă în momentul de faţă s-au descurcat bine, în Mexic, Dumitrache, Dinu, Lucescu şi Radu Nunweiller? Nu cu aceeaşi tactică aplicată la Belgrad a scos U.T.A. pe Feijenoord din „Cupa campionilor europeni"?

Şi, totuşi, unde-i buba?

Mi-a istorisit, de curînd, Ion Voinescu, fostul portar al naţionalei şi al C.C.A., o chestiune care invită la meditaţie. „Noi, cei de la Steaua, am primit o scrisoare mai ieri de la Voinea, din Franţa. Patru, cinci pagini, acolo. Undeva, însă, în doar două rînduri spunea foarte mult: **„Cele mai tari antrenamente pe care le efectuam, acasă, în etapa pregătitoare** (n.n. — de bază, fundamentală) **sînt floare la ureche pe lîngă ce facem aici în perioada competiţională".**

... Doar două rînduri, dar, într-adevăr, de o deosebită însemnătate şi a căror concluzie o asociem, vrînd-nevrînd, cu **„căderile" echipelor noastre — U.T.A., Dinamo Bucureşti, Steaua — toate — ce simptomatic! după cca. 60 de minute de joc.**

Atît rezistăm, de regulă, dacă adversarele noastre — indiferent de turul în care le întîlnim — **posedă forţa de joc** (a se citi capacitate fizică şi atletică) **la „scara" lui F.C. Liverpool, Steaua roşie Belgrad şi Eindhoven.**

Aici este buba — ne-a mai spus la plecare maestrul emerit Ion Voinescu. **Jucătorii noştri sînt refractari la antrenamentele „tari", — la noi, la Steaua, cele ale echipei I nu diferă, ca durată şi intensitate, de cele ale formaţiei de juniori! — iar antrenorii, în marea lor majoritate, le cîntă în strună. Or, fără o pregătire fizică ireproşabilă, adică fără viteză, forţă şi rezistenţă, nu poţi să joci balonul 90 de minute, nu poţi să aplici — în condiţii optime — nici o tactică".**

Şi — sîntem tentaţi să completăm noi — mai devreme sau mai tîrziu, **diletantismul în materie de pregătire se plăteşte cu înfrîngeri la scor şi în serie.**

În fiecare an, cu regularitate de ciclu, echipele noastre de club ne provoacă amărăciune; pentru că jucătorii noştri din prima divizie continuă să „păcălească"... fotbalul!

G. NICOLAESCU

HUNEDOARA SE GÎNDEŞTE LA REÎNTÎLNIREA CU DIVIZIA A

Noul sezon fotbalistic n-a început rău la Hunedoara. După ani şi ani, iată că fotbalul din cetatea siderurgiei aspiră, din nou, la un loc în prima divizie a ţării. Acel neaşteptat, dar pe deplin meritat, 5—1, realizat comod în faţa echipei C.S.M. Sibiu, a răscolit amintirile tuturor celor ce iubesc jocul cu balonul rotund la Hunedoara.

Se ştie că în 1954 oraşul era prezent în prima divizie a ţării. Atunci, însă, patimile şi procedeele incorecte ale unora au dus fotbalul local de rîpă. Echipa, părăsită de păsările călătoare ce se aciuiseră pe aici după căpătuială, s-a prăbuşit. A trebuit să se pornească de la zero: campionatul judeţean, divizia C, divizia B. Spre cinstea ei, formaţia a reuşit să învingă greutăţile — mai ales cele de concepţie — şi să ajungă acolo unde este azi. Corvinul e pe un loc fruntaş în seria a II-a a diviziei B. Actualii săi componenţi nu sînt toţi de pe aceste meleaguri, dar, în comparaţie cu cei de atunci, s-au legat de Hunedoara. Unii învaţă, ţintind să devină subingineri sau maiştri (şi condiţii au), alţii şi-au întemeiat familii aici. S-au creat, astfel, legături sufleteşti mai trainice decît... talentul unora ce jucau doar pentru avantaje. Azi, *Matei, Stan, fraţii Coiculescu, Foca, Steiner, Pleian, Mercea,* vechea noastră cunoştinţă *Cergö* — golgeterul şi căpitanul de echipă exemplu prin comportarea pe teren — apoi *Roman, Hristos, Socol,* foarte tînărul *Văleanu* şi toţi ceilalţi componenţi ai lotului formează un colectiv cu recunoscute calităţi de luptă, cu valoare. Cu ei antrenorul *Stepan* (revenit la Hunedoara cu gîndul să facă ceva) şi secundul *V. Tătaru* (hunedorean get-beget, pînă mai ieri purtător al tricoului echipei) pot împlini dorinţele de promovare. Condiţiile materiale nu lipsesc. Echipa are la dispoziţie un stadion, cum nu sînt multe în ţară (din păcate, cam gol la jocuri), o formaţie de juniori, condusă de antrenorul Pătraşcu, devenită fruntaşă în clasamentul grupei din care face parte, deci capabilă să asigure schimbul de mîine. Iată baza de pornire pentru escaladarea piscului mult visat — divizia A, pe care antrenorii şi conducerea clubului, cu modestie, şi-au propus să-l cucerească peste doi ani. *„Dar, dacă e mai devreme, nu e rău"* — spun ei, în glumă.

Lupta abia a început. Dobîndirea promovării nu va fi, desigur, uşoară. Toţi ştiu că în întrecerea cu Politehnica Timişoara, C.S.M. Sibiu sau Crişul, cu acest „pluton de candidaţi", e nevoie de muncă, o muncă fără preget, cu încredere în forţele proprii pentru ca lupta să fie cîştigată. Cel mai calm, mai dîrz şi mai stăpîn pe el va izbuti. Climatul actual al fotbalului hunedorean — curat, despovărat de meschinăriile şi dedesubturile caracteristice trecutului — este propice aspiraţiilor îndrăzneţe. Pentru împlinirea lor e nevoie, însă, şi de suportul moral al spectatorilor. Adică, al celor care se gîndesc şi visează primii reîntîlnirea cu divizia A.

Al. C.

ANTRENAMENTUL LOTULUI

(Urmare din pag. 1)

colului, iubitorii fotbalului din cartierul Progresul au fost gratificaţi cu o demonstraţie pe care ei au aplaudat-o cu toată căldura, din punctul de vedere tehnic — al verificării, al obţinerii vreunui beneficiu de pregătire, rezultatul antrenamentului de ieri este, fără îndoială, insignifiant.

Antrenorul Angelo Niculescu ne spunea la sfîrşitul jocului că elevii săi au „respirat atmosfera lotului", acesta fiind, în cele din urmă, singurul cîştig al întîlnirii de ieri, conectarea selecţionabililor la tensiunea meciului de la Cardiff fiind un proces care-şi are, nu ne îndoim, importanţa sa.

Revenind la bilanţul cifric al partidei, vom nota faptul că răsfăţaţii „fii ai golului" Dumitrache şi Tătaru şi-au tăiat partea leului, înscriind de patru şi, respectiv, de trei ori, celelalte puncte fiind opera lui Neagu, Ene Daniel, Dobrin, un gol purtînd chiar dubiul paternităţii, Lucescu marcînd, se pare, „à la Dienst", mingea respinsă de interiorul barei fiind trecută definitiv de linia porţii de către Ene. Pentru Sportul muncitoresc a înscris Novac.

Lotul a folosit următorii jucători:

Adamache - Stămăreanu (min. 46 — **Vigu), Lupescu, Hălmăgeanu, Mocanu, Dumitru, Radu Nunweiller** (min. 46 — **Dobrin), Neagu** (min. 46 — **Lucescu), Dobrin** (min. 46 — **Tătaru), Dumitrache** (min. 46 — **Neagu), Lucescu** (min. 46 — **Ene Daniel).**

Răducanu, Dinu şi Florian Dumitrescu n-au fost utilizaţi din motive medicale, primul în urma binecunoscutului accident de duminică, ceilalţi doi datorită unor traumatisme suferite tot în partidele ultimei etape de campionat.

Se pare că şi Lucescu a făcut la sfîrşitul antrenamentului de ieri o întindere musculară, fapt care ar reprezenta singurul moment de umbră dintr-o după-amiază dominată de razele soarelui, de goluri-spectacol şi de voie bună...

MIERCURI, 4 NOIEMBRIE

ŞASE ORE DE FOTBAL, LA TELEVIZIUNE!

Conform unui aranjament între cluburile interesate şi Televiziune şi cu acordul F. R. Fotbal, toate cele trei partide retur ale echipelor româneşti angajate în competiţiile europene vor fi transmise la televiziune.

Mai întîi, Steaua şi Dinamo vor juca partidele lor în program cuplat pe stadionul „23 August"; de la ora 12 meciul **STEAUA—P.S.V. Eindhoven** din **„Cupa Cupelor"**, iar de la ora 14,15 jocul **DINAMO—F. C. Liverpool** din Cupa europeană a tîrgurilor.

Televiziunea va începe de la ora 12 transmisiunea cu meciul Steaua—Eindhoven în întregime, va prelua apoi în direct de la Arad jocul U.T.A.—Steaua Roşie Belgrad, de la ora 15,45, şi după aceea va transmite înregistrat filmul întîlnirii de la Bucureşti, Dinamo—F. C. Liverpool, de la ora 16,15.

Deci şase ore de fotbal televizat, record în materie pentru care Televiziunea acordă cluburilor aproape 300 000 lei despăgubire pentru spectatorii lipsă din tribune.

— RUGBY —

MECIUL CU ITALIA A TRECUT, SE APROPIE JOCUL CU FRANŢA!

Pe deplin meritată şi, în acelaşi timp, reconfortantă, victoria repurtată duminică la Rovigo, în meciul cu Italia din cadrul Cupei Naţiunilor, se înscrie fără îndoială ca o **performanţă de autentică valoare în palmaresul echipei noastre reprezentative.** De aceea, apreciind ca foarte bun jocul de ansamblu al „tricolorilor", am socotit necesar să remarcăm, în prim-planul observaţiilor pe marginea acestei partide, **calităţile etalate de rugbyştii români, să subliniem impresia cu totul deosebită pe care aceştia au lăsat-o la Rovigo.**

Este, însă, după opinia noastră, tot atît de util să ne oprim şi asupra minusurilor rezultate în timpul celor 80 de minute de joc. Cu atît mai mult cu cît nu ne desparte decît o lună de dificilul examen pe care-l reprezintă întîlnirea cu XV-le Franţei, evident un adversar mult mai redutabil, dar asupra căruia — sîntem convinşi — **jucătorii români vor încerca să-şi ia revanşa după înfrîngerea de la Tarbes.**

Să revenim, aşadar, la partida de la Rovigo...

Am admirat, cum scriam, **valoarea jocului de ansamblu, buna pregătire, capacitatea de efort, puterea de luptă şi dăruirea jucătorilor, reuşita încercării de a practica un rugby modern, spectaculos şi totodată eficace.** În evoluţia echipei noastre au existat însă şi scăderi care se cer arătate şi — în măsura în care forurile de specialitate apreciază — analizate cu exigenţă. Să spunem, înainte de toate, că în prima repriză am observat **un „trac" mult prelungit, o abordare confuză a partidei, nerespectarea tacticii stabilite de cei doi antrenori** (deschiderea permanentă a jocului pînă la aripi, dar cu o apărare bine asigurată). S-au pierdut baloane în tuşă (Iorgulescu nu este încă acomodat cu tehnica aruncărilor) şi chiar în grămadă (forţa de împingere a pachetului de înaintaşi fiind în unele momente deficitară). Pe bună dreptate se remarca şi faptul că de-a lungul partidei s-a constatat şi o anumită tendinţă de... menajare, înaintaşii — cu excepţia lui Şerban, Răşcanu şi Baciu — evitînd placajele în situaţii care puteau produce chiar modificări de scor în favoarea gazdelor.

Despre jocul mijlocaşilor au fost spuse, justificat, multe lucruri bune. Să nu omitem, însă, faptul că Irimescu (Mateescu s-a remarcat şi printr-o constanţă valorică) şi-a etalat admirabilele calităţi — contribuind esenţial şi la realizarea de puncte — abia după jumătatea primei reprize, pînă atunci închizînd jocul şi făcînd astfel ineficientă tactica stabilită. A surprins şi imprecizia dovedită în executarea loviturilor de pedeapsă, dar credem că aici şi-a spus cuvîntul şi oboseala unei călătorii de 25 de ore pînă la Rovigo.

Jucătorii liniei de treisferturi — se ştie — au construit mult, îndeosebi în repriza a doua, au demonstrat un îmbucurător progres, dar şi aici s-au manifestat evoluţii oscilante. **Vom aminti doar că, la un moment dat, antrenorul Al. Teofilovici era decis să-l înlocuiască pe Dragomirescu, şters în prima parte a jocului şi excelent atunci cînd a intuit eventualitatea trecerii pe banca rezervelor...**

Să ne oprim aici. Antrenorii care au însoţit echipa şi-au notat, desigur, mult mai multe puncte asupra cărora este necesară o nouă concentrare de atenţie.

Ce rămîne de făcut acum, cu atît de puţin înaintea meciului cu Franţa? **Sînt unele lucruri care vizează contribuţia ANTRENORILOR, altele care se adresează direct JUCĂTORILOR.**

Este necesară revizuirea, lărgirea lotului actual. Ne-a bucurat faptul că, încă în avionul care zbura de la Roma spre Bucureşti, antrenorii **Al. Teofilovici şi P. Cosmănescu** stabileau lista unor noi jucători pe care şi-au propus să-i urmărească în partidele de campionat, să-i verifice în cadrul lotului reprezentativ. Soluţii — fără a aminti şi eventuala solicitare a lui Ciobănel — sînt, mai ales pentru întărirea pachetului de înaintaşi. Printre concluziile generale ale meciului de la Rovigo se înscrie, după părerea noastră şi consolidarea liniei de treisferturi. **Multe din reuşitele dorite — şi în primul rînd o victorie asupra echipei Franţei — depind de jucători, de răspunderea cu care aceştia vor înţelege să se pregătească şi să privească viitorul meci cu reprezentanţii „cocoşului galic".** O asemenea confruntare poate fi cîştigată numai printr-un **JOC COLECTIV**, printr-un **RITM SUSŢINUT PE TOATĂ DURATA PARTIDEI**, fără momente de scădere sau relaxare, **PRINTR-O EXEMPLARĂ ÎNDEPLINIRE A SARCINILOR TACTICE INDIVIDUALE.**

Spunem toate acestea pentru că la Rovigo echipa noastră a arătat că este foarte aproape de aceste deziderate şi pentru că ni se pare că **ea se află acum în faţa unei REALE perspective** de a-şi îmbogăţi palmaresul cu o victorie de mare prestigiu pentru rugbyul, pentru sportul românesc.

Dan GARLEŞTEANU

LOTO—PRONOSPORT

CONCURSUL SUPLIMENTAR PRONOSPORT S 2 DE MIERCURI 4 NOIEMBRIE

La 4 noiembrie 1970, Administraţia de Stat Loto-Pronosport organizează un nou concurs suplimentar Pronosport, concurs alcătuit din meciurile retur ale optimilor de finală în marile competiţii europene „Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor" şi „Cupa europeană a tîrgurilor".

În program au fost introduse şi meciurile echipelor noastre în aceste competiţii: U.T. Arad — Steaua roşie Belgrad, Steaua — P.S.V. Eindhoven şi Dinamo Bucureşti — F. C. Liverpool. Dar iată programul acestui concurs: I: U. T. Arad — Steaua roşie Belgrad; II: Steaua — P.S.V. Eindhoven; III: Dinamo Bucureşti — F. C. Liverpool; IV: Atletico Madrid — Cagliari; V: Legia Varşovia — Standard Liège; VI: Slovan Bratislava — Panathinaikos; VII: Sporting Lisabona — Carl Zeiss Jena; VIII: F. C. Basel — Ajax Amsterdam; IX: Wacker Innsbruck — Real Badrid; X: Vorwärts Berlin — Benfica Lisabona; XI: F. C. Nantes — Cardiff City; XII: Chelsea — T.S.K.A. Sofia; XIII: Hamburger S. V. — Dinamo Zagreb.

Concursul se va desfăşura pe baza actualului regulament Pronosport în vigoare.

● Tragerea Loto de mîine va fi televizată în direct din Studioul Televiziunii cu începere de la ora 19,15. Azi ultima zi pentru procurarea biletelor.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 44 DIN 28 OCTOMBRIE 1970

EXTRAGEREA I: 10 41 43 13 38 21

FOND DE PREMII: 665.835 lei.

EXTRAGEREA a II-a: 24 17 11 7 27

FOND DE PREMII: 587.819 lei.

LOTO

PREMIILE TRAGERII DIN 23 OCTOMBRIE 1970

EXTRAGEREA I: Categoria 2: 1,35 variante a 51.096 lei; categ. 3: 5,60 a 12.318 lei; categ. 4: 11,95 a 5.772 lei; categ. 5: 123,15 a 560 lei; categ. 6: 124,85 a 552 lei.

REPORT CATEGORIA 1: 226.703 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 1,25 variante a 84.415 lei; B: 7x25% a 7.557 lei fiecare; C: 10,45 a 5.062 lei; D: 13,30 a 3.977 lei; E: 13,30 a 3.977 lei; F: 30,80 a 1.718 lei.

AMBELE EXTRAGERI: Categoria Z: 792,05 a 100 lei.

Premiile de categoria A şi categoria 2 au fost obţinute de CSIKI ANDREI din Braşov şi respectiv LADISLAU KELEMEN din Tg. Mureş.